

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
Кафедра теорії, історії та філософії права

ЗАТВЕРДЖУЮ

Перший проректор НАВС

полковник поліції

Станіслав ГУСАРЄВ

2024

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
КОНФЛІКТИ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ БЕЗПЕКОВОЇ
ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

Статус дисципліни	вибіркова
Рівень вищої освіти	другий (магістерський)
Ступінь вищої освіти	магістр
Галузь знань	28 «Публічне управління та адміністрування»
Спеціальність	281 «Публічне управління та адміністрування»
Освітня програма	Публічне управління та адміністрування
Форми здобуття вищої освіти	заочна
Мова викладання	українська
Форма підсумкового контролю	залік

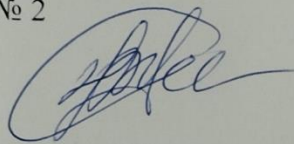
Київ - 2024 рік

Розробник(и):

Максим ПЕНДЮРА – завідувач кафедри теорії, історії та філософії права
Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент
Оксана ЛАПКА – доцент кафедри теорії, історії та філософії права
Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент;
Денис ТИХОМИРОВ – доцент кафедри теорії, історії та філософії права
Національної академії внутрішніх справ, доктор юридичних наук, доцент

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри
протокол від 05.09.2024 року № 2

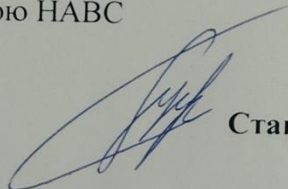
Завідувач кафедри

Максим ПЕНДЮРА

Схвалено науково-методичною радою НАВС
протокол від 20.09.2024 року № 8

Голова науково-методичної ради

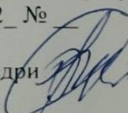
Станіслав ГУСАРЄВ

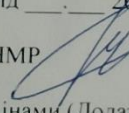
Результати перегляду робочої програми навчальної дисципліни

Робоча програма переглянута на 20__/20__ н.р. без змін; зі змінами (Додаток __)
(потрібне підкреслити)

протокол засідання кафедри
від __. __. 202_ № __

протокол науково-методичної ради
від __. __. 202_ № __

Завідувач кафедри **Максим ПЕНДЮРА**

Голова НМР **Станіслав ГУСАРЄВ**

Робоча програма переглянута на 20__/20__ н.р. без змін; зі змінами (Додаток __)
(потрібне підкреслити)

протокол засідання кафедри
від __. __. 202_ № __

протокол науково-методичної ради
від __. __. 202_ № __

Завідувач кафедри

Максим ПЕНДЮРА

Голова НМР

Станіслав ГУСАРЄВ

Робоча програма переглянута на 20__/20__ н.р. без змін; зі змінами (Додаток __)
(потрібне підкреслити)

протокол засідання кафедри
від __. __. 202_ № __

протокол науково-методичної ради
від __. __. 202_ № __

Завідувач кафедри

Максим ПЕНДЮРА

Голова НМР

Станіслав ГУСАРЄВ

1. Загальні відомості про навчальну дисципліну

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Конфлікти в умовах трансформації безпекової політики держави» є теоретичні та практичні аспекти природи конфліктів і криз у внутрішньо-суспільних та міжнародних процесах, способи їхнього управління й врегулювання в контексті реалізації безпекової політики держави.

Постреквізити: євроінтеграція та міжнародне публічне управління; електронне врядування та електронна демократія; концептуальні підходи теорії управління; управління кадровими процесами; національні та міжнародні стандарти публічного адміністрування; регіональне публічне управління та самоврядування; стажування.

Мета й завдання навчальної дисципліни. Метою викладання навчальної дисципліни «Конфлікти в умовах трансформації безпекової політики держави» є підготовка висококваліфікованих фахівців в сфері публічного управління та адміністрування, які володіють системою знань про природу, динаміку та особливості управління конфліктами в умовах змін безпекового середовища, розвиток аналітичного, прогностичного та управлінського мислення, необхідного для прийняття ефективних рішень у сфері державної безпеки.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Конфлікти в умовах трансформації безпекової політики держави» є формування у здобувачів вищої освіти фундаментального теоретичного підґрунтя правової культури, правового світогляду і правового мислення; навчання здобувачів вищої освіти правильно здійснювати правову оцінку соціально значущих фактів, політичних подій і процесів, використовувати свій світоглядний потенціал для прийняття управлінських рішень в ситуаціях високої конфліктогенності; формування й утвердження у здобувачів вищої освіти активної громадянської позиції стосовно необхідності правомірної поведінки і протидії правопорушенням; навчання здобувачів вищої освіти орієнтуватися в чинному вітчизняному законодавстві; сприяння оволодінню здобувачами вищої освіти компетенціями із застосування норм права в ході управлінської діяльності тощо.

Програмні компетентності (інтегральні, загальні та фахові) відповідно до освітньо-професійної програми підготовки здобувачів другого (магістерського) ступеня вищої освіти:

Інтегральна компетентність: здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у сфері публічного управління та адміністрування та/або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

Загальні компетентності:

- здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу (ЗК 01);
- здатність розробляти та управляти проєктами (ЗК 03);
- здатність удосконалювати й розвивати професійний, інтелектуальний і культурний рівні (ЗК 04);

- здатність приймати обґрунтовані рішення та використовувати сучасні комунікаційні технології. (ЗК 05);
- здатність генерувати нові ідеї (креативність) (ЗК 07).

Спеціальні компетентності:

- здатність налагоджувати соціальну взаємодію, співробітництво, попереджати та розв’язувати конфлікти (СК 01);
- здатність організовувати діяльність органів публічного управління та інших організацій публічної сфери (СК 02);
- здатність здійснювати професійну діяльність з урахуванням потреб забезпечення національної безпеки України (СК 06);
- здатність здійснювати наукову та дослідницьку діяльність у сфері публічного управління та адміністрування (СК 09);
- здатність приймати обґрунтовані управлінські рішення з урахуванням питань європейської та євроатлантичної інтеграції (СК 10).

Програмні результати навчання:

- знати теоретичні та прикладні засади вироблення й аналізу публічної політики, основ та технологій прийняття управлінських рішень. (РН 01);
- знати основні засади національної безпеки та уміти попереджати й нейтралізувати виклики і загрози національним інтересам України в межах своєї професійної компетенції (РН 03);
- розробляти обґрунтовані управлінські рішення з урахуванням питань європейської та євроатлантичної інтеграції, враховувати цілі, наявні законодавчі, часові та ресурсні обмеження, оцінювати політичні, соціальні, економічні та екологічні наслідки варіантів рішень (РН 11);
- планувати і здійснювати наукові та прикладні дослідження у сфері публічного управління та адміністрування, включаючи аналіз проблематики, постановку цілей і завдань, вибір та використання теоретичних та емпіричних методів дослідження, аналіз його результатів, формулювання обґрунтованих висновків (РН 12).

Знання, уміння, навички. Згідно з вимогами освітньо-професійної програми здобувачі другого (магістерського) ступеня вищої освіти повинні:

знати:

- методологічні підходи до розуміння природи конфліктів у контексті змін державної безпекової політики;
- типологію конфліктів, механізми їх виникнення, ескалації та вирішення в умовах нестабільного безпекового середовища;
- принципи та механізми державного управління в умовах конфліктогенних процесів;
- знати та розуміти процеси трансформації сучасної безпекової політики, а також роль національних та міжнародних акторів у формуванні нових безпекових стратегій;
- міжнародний досвід трансформації безпекової політики та управління конфліктами;
- причини та фактори ескалації конфліктів в умовах глобалізації.

уміти:

- давати усні та письмові аргументовані відповіді з питань навчальної дисципліни;
- здійснювати оцінку ризиків та загроз, що впливають на формування безпекової політики;
- забезпечувати законність, захист прав та інтересів особистості, суспільства, держави в межах виконання своїх посадових обов’язків;
- аналізувати нормативно-правову базу у сфері національної безпеки, конфліктології та державного управління та визначати потреби її удосконалення;
- використовувати знання та вміння для формування ефективних стратегій управління конфліктами в умовах суспільно-політичних трансформацій;
- здійснювати наукові дослідження у сфері управління та адміністрування;
- викладати юридичні дисципліни на високому теоретичному й методичному рівнях, впроваджувати інноваційні технології, методи і засоби навчання;
- здійснювати правове виховання.

навички:

- використовувати понятійно-категоріальний апарат при вирішенні правових проблем;
- здійснювати власні наукові дослідження з проблем, що входить до предмету початкової дисципліни;
- застосовувати теоретичні знання для високопрофесійного виконання службових обов’язків в процесі вирішення управлінських ситуацій;
- практично застосовувати набуті знання при підготовці наукових статей та тез;
- формулювати та обґрунтовувати правові висновки, пропозиції, рекомендації.
- здатність інтерпретувати рішення міжнародних правозахисних органів та організацій у контексті предметної галузі дослідження.

2. Структура навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика навчальної дисципліни			
	Денна форма здобуття вищої освіти		заочна форма здобуття вищої освіти	
	д/б	ксф	д/б	ксф
Кількість кредитів ECTS – 3	Рік підготовки			
			1	1
	Семестр			
			1	1
Загальна кількість	Лекції			

4. Плани семінарських і практичних занять

Заочна форма навчання за державним замовленням

Семінарське заняття – 2 год.

Тема 1. Сучасна світова політика: теоретико-правовий аналіз.

Навчальні питання до семінарського заняття:

Питання для практичного заняття:

1. Теоретична частина:

1.1. Глобалізація як чинник трансформації сучасної світової політики

1.2. Поняття та сутність сучасної світової політики

1.3. Суб'єкти світової політики

1.4. Актуальні політичні виклики глобального рівня.

2. Практична частина:

2.1. Вирішення тестових завдань, що стосуються сутності та трансформації сучасної світової політики.

2.2. Вирішення тестових завдань, що стосуються суб'єктів світової політики та глобальних політичних викликів.

2.3. Робота над помилками.

2.4. Вирішення та обговорення практичних завдань.

Семінарське заняття – 2 год.

Тема 2. Національна та міжнародна безпека: теоретичні основи.

Навчальні питання до семінарського заняття:

1. Теоретична частина:

1.1. Поняття та сутність безпеки.

1.2. Сучасна державна політика безпеки: правові засади та теоретичні підходи.

1.3. Підходи до забезпечення міжнародної безпеки: колективна безпека, баланс сил, управління конфліктами.

1.4. Транснаціональні загрози та їх вплив на національні стратегії безпеки (тероризм, кіберзагрози, зміни клімату).

2. Практична частина:

2.1. Вирішення тестових завдань, що стосуються безпекових питань.

2.2. Робота над помилками.

2.3. Вирішення та обговорення практичних завдань.

Семінарське заняття – 2 год.

Тема 3. Конфлікт як суспільно-політичне явище.

Навчальні питання до семінарського заняття:

1. Теоретична частина:

- 1.1. Конфлікт: теоретико-методологічні підходи до розуміння.
- 1.2. Класифікація конфліктів.
- 1.3. Причини та фактори ескалації конфліктів в умовах глобалізації.

2. Практична частина:

- 2.1. Вирішення тестових завдань, що стосуються суспільно-політичного явища «конфлікт», його видів та причин.
- 2.2. Робота над помилками.
- 2.3. Вирішення та обговорення практичних завдань.

Семінарське заняття – 2 год.

Тема 4. Сучасні конфлікти та їх вплив на національні та міжнародні стратегії безпеки.

Навчальні питання до семінарського заняття:

1. Теоретична частина:

- 1.1. Холодна війна – як глобальний міжнародний конфлікт.
- 1.2. Гібридна війна: сутність та структура феномену.
- 1.3. Кіберзагрози.
- 1.4. Інформаційна безпека.
- 1.5. Екологічна безпека.

2. Практична частина:

- 2.1. Вирішення тестових завдань, що стосуються окремих видів конфліктів.
- 2.2. Робота над помилками.
- 2.3. Вирішення та обговорення практичних завдань.

Семінарське заняття – 2 год.

Тема 5. Теоретико-правова характеристика міжнародних конфліктів.

Навчальні питання до семінарського заняття:

1. Теоретична частина:

- 1.1. Міжнародний конфлікт: поняття, сутність та причини
- 1.2. Типологія міжнародних конфліктів
- 1.3. Функції міжнародних конфліктів
- 1.4. Способи врегулювання міжнародних конфліктів.

2. Практична частина:

- 2.1. Вирішення тестових завдань, що стосуються особливостей міжнародного конфлікту та способів його врегулювання.
- 2.2. Робота над помилками.
- 2.3. Обговорення вирішених практичних завдань із теми, що містяться в завданнях для самостійної роботи.

Семінарське заняття – 2 год.

Тема 6. Міжнародні організації та їх роль у забезпеченні безпеки.

Навчальні питання до семінарського заняття:

1. Теоретична частина:

1.1. Роль ООН у забезпеченні міжнародної безпеки.

1.2. Північноатлантичний альянс (НАТО) та його вплив на міжнародну безпеку.

1.3. Роль ЄС у глобальному управлінні безпекою та запобіганні конфліктам.

1.4. Внесок регіональних організацій у забезпечення безпеки та врегулювання конфліктів.

2. Практична частина:

2.1. Вирішення тестових завдань, що стосуються органів та міжнародних організацій та їх ролі у забезпеченні безпеки.

2.2. Робота над помилками.

2.3. Обговорення вирішених практичних завдань із теми, що містяться в завданнях для самостійної роботи.

Семінарське заняття – 2 год.

Тема 7. Правові механізми забезпечення національної безпеки та врегулювання конфліктів.

Навчальні питання до семінарського заняття:

1. Теоретична частина:

1.1. Виклики та перспективи розвитку державної політики безпеки

1.2. Правові та організаційні механізми забезпечення національної безпеки

1.3. Роль правової держави у запобіганні конфліктам.

2. Практична частина:

2.1. Вирішення тестових завдань, що стосуються національної безпеки та механізмів державного врегулювання конфліктів та загроз.

2.2. Робота над помилками.

2.3. Вирішення та обговорення практичних завдань.

5. Завдання для самостійної роботи

5.1. Практикум

Тема 1. Сучасна світова політика: теоретико-правовий аналіз.

Реферати (доповіді):

1. Політична глобалізація.

2. Сучасні теорії політичних систем.

3. Держава як основний інститут політичної системи.

4. Недержавні учасники світового політичного процесу.

5. Стабільність і кризи в соціально-політичному розвитку.

6. Особливості політичних систем країн Євросоюзу

Завдання для самостійної роботи:

1. На прикладі конкретної політичної системи розкрити:
 - етапи її формування.
 - теоретико-правові особливості.
 - позитивні та негативні сторони.
2. Здійснити порівняльний аналіз двох (на вибір) політичних систем.
3. Підготувати інформаційні повідомлення та презентації з питань семінарського заняття

Тема 2. Національна та міжнародна безпека: теоретичні основи.

Реферати (доповіді):

1. Поняття та класифікація національної безпеки.
2. Основні загрози національній безпеці в умовах глобалізації.
3. Міжнародна безпека в контексті захисту прав людини.
4. Фактори ефективності міжнародної безпеки.
5. Концепція колективної безпеки в міжнародних відносинах.

Завдання для самостійної роботи:

1. На підставі аналізу Статуту ООН виокреміть та проаналізуйте сутність принципів права міжнародної безпеки
2. Проаналізуйте досвід Ізраїлю щодо формування стратегії національної безпеки та визначіть:
 - основні принципи забезпечення національної безпеки Ізраїлю;
 - основні напрями національної безпеки Ізраїлю;
 - існуючі механізми забезпечення національної безпеки Ізраїлю.
3. Проаналізуйте вплив військових конфліктів на стан екологічної безпеки держави (на прикладі будь-якого збройного конфлікту).

Тема 3. Конфлікт як суспільно-політичне явище.

Реферати (доповіді):

1. Причини виникнення конфліктів у сучасних суспільствах.
2. Позитивні сторони конфліктів.
3. Типологія політичних конфліктів: внутрішньодержавні та міжнародні приклади.
4. Конфліктогенність політичних ідеологій.
5. Медіа та їх вплив на розвиток і трансформацію політичних конфліктів.

Завдання для самостійної роботи:

- 1: Аналіз політичного конфлікту на прикладі сучасних подій

Завдання:

1. Обрати один актуальний конфлікт (наприклад):

- Політична криза в [країні] (напр., протести в Грузії 2024 через «закон про іноземних агентів»).
- Міжетнічний конфлікт (напр., напруга між урядом Ізраїлю та палестинцями після 7 жовтня 2023 р.).
- Суперечка між країнами (напр., кордонний конфлікт Вірменія–Азербайджан).

2. Провести аналіз за схемою:

1. **Причини:** економічні, ідеологічні, історичні чинники.
2. **Суб'єкти:** основні сторони, їх інтереси, ресурси.
3. **Динаміка:** ключові етапи ескалації/деескалації.
4. **Вплив на суспільство:** соціальні наслідки, міжнародна реакція.

2: Роль медіа у конфлікті (контент-аналіз)

Завдання:

1. **Обрати 2 ЗМІ з різних країн** (напр., *BBC* vs *RT*), що висвітлюють один конфлікт.

2. Проаналізувати за критеріями:

- Лексика (нейтральна/оціночна).
- Акценти (хто «винуватець» згідно з текстом?).
- Візуальний контент (які образи підкреслюються?).

Форма звіту:

Таблиця порівняння + аналітичний коментар.

Тема 4. Сучасні конфлікти та їх вплив на національні та міжнародні стратегії безпеки.

Реферати (доповіді):

1. Вплив збройних конфліктів ХХІ століття на формування нових підходів до національної безпеки.
2. Гібридні війни як виклик для міжнародної системи безпеки.
3. Роль регіональних конфліктів у трансформації політики безпеки держав (на прикладі Близького Сходу, Африки, Східної Європи).
4. Кіберконфлікти та їх значення для національної і міжнародної безпеки.
5. Українсько-російський конфлікт: наслідки для європейської та глобальної безпеки.
6. Стратегічна адаптація держав до нових форм загроз: порівняльний аналіз безпекових доктрин.

Завдання для самостійної роботи:

1. Кібербезпека України після повномасштабного вторгнення РФ (2022–2024)

Завдання:

1. Дослідити законодавчу базу України (напр., про кібербезпеку,

захист даних).

2. Розібрати 2-3 гучні кібератаки (напр., на "Київстар", держпортали): хто стоїть за ними, наслідки.

3. Оцінити співпрацю з ЄС/NATO у цій сфері (напр., участь у COEST Cyber Initiative).

2. Гібридні загрози та відповідь держав (порівняльний аналіз)

Завдання:

1. **Обрати 2–3 країни з різними підходами до гібридних загроз** (напр., Україна, Польща, США).

2. Порівняти:

1. Закони про кібербезпеку та боротьбу з дезінформацією.
2. Структури, що відповідають за протидію (напр., Центр протидії гібридним загрозам у Польщі).

Тема 5. Теоретико-правова характеристика міжнародних конфліктів.

Реферати (доповіді):

1. Причини сучасних міжнародного конфлікту у міжнародному праві.
2. Міжнародний тероризм як глобальна проблема сучасності.
3. Карибська криза 1962р. та її наслідки.
4. Міжнародні кризи та конфлікти на початку ХХІ ст.
5. Медіація в міжнародних конфліктах.

Завдання для самостійної роботи:

1: Аналіз міжнародно-правової бази конкретного конфлікту

1. **Обрати один сучасний міжнародний конфлікт** (наприклад):

- Російсько-українська війна (з 2014 р.).
- Вірмено-азербайджанський конфлікт (Нагірний Карабах).
- Ізраїльсько-палестинський конфлікт.

2. **Провести аналіз за схемою:**

- Визначити тип конфлікту за міжнародним правом (міждержавний, внутрішній тощо).
- Виявити норми міжнародного права, що порушуються (навести конкретні статті з Уставу ООН, Женевських конвенцій тощо).
- Проаналізувати реакцію міжнародної спільноти (резолюції ООН, санкції, рішення міжнародних судів)

3. **Оформити висновки:**

- Чи є механізми вирішення конфлікту ефективними?
- Які правові інструменти могли б покращити ситуацію?

2: Роль міжнародних організацій у врегулюванні конфліктів (груповий проєкт)

1. **Розподілити між учасниками ролі:**

- Представники ООН.
- Представники НАТО/ЄС.

- Представники ОБСЄ.
- Представники Міжнародного кримінального суду.
- 2. **На прикладі обраного конфлікту:**
 - 1. Кожна група готує доповідь про:
 - Мандат своєї організації у конфліктних ситуаціях.
 - Конкретні дії щодо обраного конфлікту.
 - Правові підстави цих дій.
 - Провести круглий стіл з обговорення ефективності дій кожної організації.

Тема 6. Міжнародні організації та їх роль у забезпеченні безпеки.

Реферати (довіді):

1. ООН і безпека: роль Ради Безпеки у запобіганні міжнародним конфліктам.
2. НАТО як інструмент колективної безпеки.
3. Європейський Союз і безпекова політика: формування єдиного оборонного простору.
4. Роль міжнародних організацій у боротьбі з тероризмом і кіберзагрозами.
5. Взаємодія міжнародних організацій під час гуманітарних криз: кейси Сирії, Афганістану, України.
6. Криза ефективності міжнародних інститутів безпеки: виклики та шляхи реформування.

Завдання для самостійної роботи:

1: Аналіз діяльності ООН у вирішенні конкретного конфлікту

1. Обрати один із конфліктів:

- Російсько-українська війна (з 2014 р.).
- Сирійська криза (з 2011 р.).
- Конфлікт у Південному Судані.

2. Дослідити:

- Які органи ООН залучені (Рада Безпеки, ГА ООН, спеціальні місії).
- Прийняті резолюції та їх вплив.
- Миротворчі операції (чи були, їх результати).

3. Підготувати звіт:

- Таблиця з основними рішеннями ООН.
- Аналіз ефективності (чи досягнуто мети?).
- Власні пропозиції щодо покращення.

2: Симуляція засідання Ради Безпеки ООН

1. Розподілити ролі:

- 5 постійних членів РБ ООН
- 10 непостійних членів
- Представник конфліктуючої сторони
- Генеральний секретар ООН

2. Обговорити кризу:

○ Вигаданий чи реальний сценарій (наприклад, ядерна загроза у Північній Кореї)

○ Кожна країна пропонує рішення

○ Спільне голосування

3. Підсумки:

○ Чи вдалося ухвалити резолюцію?

○ Які фактори вплинули на результат?

3. Аналіз дій НАТО у відповідь на російську агресію проти України (2022–2024 рр.)

Завдання:

1. Порівняти Стратегічну концепцію НАТО 2022 з попередніми документами (напр., 2010 р.).

2. Проаналізувати конкретні кроки: розширення присутності у Східній Європі, підтримка України (озброєння, навчання).

3. Оцінити ефективність: чи запобігає ескалації? Чи сприяє стабільності?

Тема 7. Правові механізми забезпечення національної безпеки та врегулювання конфліктів.

Реферати (доповіді):

1. Національне законодавство як інструмент забезпечення безпеки держави.

2. Конституційні засади національної безпеки.

3. Роль міжнародного права у правовому врегулюванні внутрішніх конфліктів.

4. Надзвичайний стан і воєнний стан: порівняльний аспект.

5. Міжнародно-правові механізми врегулювання збройних конфліктів.

Завдання для самостійної роботи:

1: Аналіз правової бази національної безпеки України.

1. Проаналізувати:

➤ Закон України "Про національну безпеку".

➤ Стратегію національної безпеки України.

➤ Пов'язані нормативні акти (про оборону, про СБУ тощо).

2. Порівняльний аналіз:

➤ Вибрати країну НАТО (наприклад, Польщу).

➤ Порівняти правові механізми захисту національної безпеки.

➤ Виявити схожості та відмінності.

3. Рекомендації:

1. Запропонувати зміни до законодавства України.

2. Обґрунтувати необхідність реформ.

2: Роль міжнародного права у врегулюванні конфлікту.

1. **Вибір кейсу:**
 - Обрати актуальний конфлікт (наприклад, російсько-український).
 - Визначити його правовий статус.
2. **Аналіз інструментів:**
 - Дослідити застосування:
 - ✓ Санкційних механізмів.
 - ✓ Міжнародних судів (МКС, МС ООН).
 - ✓ Миротворчих місій.
 - Оцінити їх ефективність.
3. **Сценарій розвитку:**
 - Спрогнозувати можливі правові рішення.
 - Запропонувати альтернативні механізми.
4. **Аналіз впливу російсько-української війни на стратегії безпеки**
 - Завдання:**
 - 1. **Обрати аспект впливу:**
 - Зміни у стратегіях НАТО (напр., розширення на Схід, нові доктрини).
 - Реформи ЗСУ та концепції "кругової оборони".
 - Енергетична безпека ЄС після відмови від російських ресурсів.
 - 2. **Дослідити:**
 - Які конкретні рішення були прийняті (напр., Strategic Compass ЄС 2022, присвоєння Україні статусу кандидата в НАТО).
 - Чи ефективні ці зміни? Навести статистику (напр., збільшення оборонних бюджетів країн Європи).

6. Індивідуальні завдання (курсові, дипломні роботи)

Індивідуальні завдання з навчальної дисципліни «Конфлікти в умовах трансформації безпекової політики держави» не передбачено.

7. Методи навчання

Під час вивчення дисципліни використовуються словесні, наочні та практичні методи навчання.

8. Форми та методи контролю, критерії оцінювання результатів навчання

Методи контролю – усне та письмове опитування, практична перевірка виконаних завдань, тестовий та рейтинговий контроль. Контроль успішності здобувачів вищої освіти з кожної навчальної дисципліни поділяється на поточний і підсумковий контроль.

Для ефективної перевірки рівня засвоєння здобувачами знань, умінь і навичок з навчальної дисципліни використовують різні методи і форми контролю: 1) метод усного контролю; 2) метод письмового контролю; 3) метод тестового контролю; 4) метод програмованого контролю.

Поточний контроль успішності здобувачів вищої освіти – це систематична перевірка знань здобувачів, яка проводиться викладачем на поточних заняттях відповідно до розкладу та відповідно до програми, робочої програми, силабусу.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми з метою перевірити ступінь та якість засвоєння матеріалу, що вивчається. В процесі поточного контролю оцінюється самостійна робота здобувача щодо повноти виконання завдань, рівня засвоєння навчальних матеріалів, оволодіння практичними навичками аналітичної, дослідницької роботи та ін.

Поточний контроль – усний (у вигляді індивідуального або групового опитування, аналізу ділових ситуацій, ділових ігор) або письмовий (у вигляді контрольної роботи, тестів). Форми поточного контролю з кожної теми визначає викладач.

Контрольне оцінювання може проводитись в усній формі, у формі письмової контрольної роботи та/або тестування (комп'ютерного, письмового).

Контроль самостійної роботи здійснюють шляхом перевірки виконаних завдань на практичних, семінарських заняттях, написання рефератів, есе тощо.

Підсумковий контроль – контроль навчальних досягнень здобувачів з метою оцінки якості освоєння ними програми навчальної дисципліни, що проводиться в період проміжної атестації у формі заліку або іспиту (якщо дисципліна вивчається впродовж декількох академічних періодів, то підсумковий контроль може проводитися за частиною дисципліни, вивченої в даному академічному періоді). Мета підсумкового контролю – виявити засвоєння навчальної дисципліни в цілому, розуміння навчального матеріалу, взаємозв'язок змісту навчального матеріалу, логіку його засвоєння тощо.

Підсумковий контроль проводиться у формі заліку після закінчення вивчення навчальної дисципліни. Структура білета передбачає три теоретичних питання.

Критерії оцінювання результатів навчання

Усний виступ та виконання письмового завдання, тестування	Критерії оцінювання
	В повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових

5	відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу. Правильно вирішив від 90% тестових завдань.
4	Достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно вирішив 75–90% тестових завдань.
3	В цілому володіє навчальним матеріалом викладає його основний зміст під час усних виступів та письмових відповідей, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, без використання необхідної літератури допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки. Правильно вирішив 60–75% тестових завдань.
2	Частково володіє навчальним матеріалом не в змозі викласти зміст більшості питань теми під час усних виступів та письмових відповідей, допускаючи при цьому суттєві помилки. Правильно вирішив до 60% тестових завдань.

Рейтингова система оцінювання результатів навчання

Нормативним підґрунтям встановлення рейтингу компетентності є Закон України «Про вищу освіту». Відповідно до статті 50 Закону України «Про вищу освіту» формами організації освітнього процесу є:

1) навчальні заняття; 2) самостійна робота; 3) практична підготовка; 4) контрольні заходи.

Вищий навчальний заклад на підставі освітньо-професійної (освітньо-наукової) програми за кожною спеціальністю розробляє навчальний план, який визначає перелік та обсяг навчальних дисциплін у кредитах ЄКТС, послідовність вивчення дисциплін, форми проведення навчальних занять та їх обсяг, графік навчального процесу, форми поточного і підсумкового контролю. Для конкретизації планування навчального процесу на кожний навчальний рік складається робочий навчальний план, що затверджується керівником вищого навчального закладу (п.4 статті 10 ЗУ «Про вищу освіту»).

За рекомендацією МОН України розподіл балів з яких формується рейтинг компетентності здобувача вищої освіти відбувається між поточним контролем (60 балів) та підсумковим контролем (40 балів).

Рейтинг компетентності (слухачів, студентів) НАВС з навчальної дисципліни.

Рейтинг компетентності (слухачів, студентів) з навчальної дисципліни, що забезпечуються кафедрою включає *рейтинг компетентності з навчальної роботи* (аудиторна робота та самостійна робота) та *рейтинг компетентності з підсумкового контролю* (контрольні заходи). Що відповідає пропорції за 100-бальною шкалою: максимальний рейтинг з навчальної роботи – 60 балів (мінімальний 30 балів), максимальний рейтинг з підсумкового контролю – 40 балів. Якщо (слухач, студент) не зміг отримати

мінімальної кількості балів з навчальної роботи (30 балів) або його загальний рейтинг компетентності складає менше 60 балів він вважається таким, що має академічну заборгованість.

Якщо (слухач, студент) виявляє бажання займатися науковою роботою то йому додатково до підсумкового рейтингу компетентності з дисципліни можуть бути зараховані *бали наукової роботи*. У разі зарахування додаткових балів за результатами наукової роботи загальний рейтинг компетентності (слухач, студент) НАВС з навчальної дисципліни не може перевищувати 100 балів¹.

Рейтинг з навчальної роботи (слухач, студент) НАВС

Відповідно до структури навчального плану навчальна робота складається з *аудиторної роботи* (лекційні, лабораторні, практичні, семінарські заняття) та *самостійної роботи*.

Оцінювання компетентності з навчальної роботи (слухач, студент) з дисциплін, що забезпечуються кафедрою здійснюється шляхом встановлення відповідного рівня знань за кожне навчальне заняття та виставлення балів від 2 до 5. Важливо пам'ятати, що бали це не число, що отримуються в результаті вимірювань і обчислень, а приписане оціночне судження. Виставляючи бали, науково-педагогічний працівник має їх обґрунтувати, керуючись логікою та існуючими критеріями (табл. 1).

Таблиця 1

Характеристика оцінювання рівня компетентності здобувача вищої освіти

Бали	Вид рівня компетентності		Критерій оцінювання компетентності
2	Рецептивно-продуктивний	Незадовільний	У (слухач, студент) <i>відсутні знання</i> навчального матеріалу або він відмовляється від відповіді.
		Низький	(слухач, студент) має <i>фрагментарні знання</i> , що базуються на попередньому досвіді. Не здатен формулювати визначення понять, класифікаційні критерії та тлумачити їхній зміст. Не може використовувати знання при вирішенні практичних завдань.
		Мінімальний	(слухач, студент) має <i>безсистемні знання</i> , допускає формально-логічні помилки при формулюванні понять, класифікаційних критеріїв та їхньому тлумаченні. Хаотично і невпевнено викладає матеріал, не здатен відділяти головне від другорядного, не може використовувати знання при вирішенні практичних завдань.

Тобто даний рейтинг є додатковим і у разі перевищення 100 бальної шкали зменшується на ту кількість балів які її перевищують. Наприклад, *рейтинг компетентності з навчальної роботи* (аудиторна робота та самостійна робота) – 55 балів, *рейтинг компетентності з підсумкового контролю* (контрольні заходи) – 35 балів, *рейтингові бали за наукову роботу* – 20 балів, сума $55+35+20=110$, *загальний рейтинг компетентності* (слухач, студент) 100 балів.

3	Репродуктивний	Достатній	(слухач, студент) має <i>базові знання</i> з навчальної дисципліни. Формулює юридичні поняття, класифікаційні критерії, але допускає інтерпретаційні помилки. Може виокремити ознаки явища та їх охарактеризувати (риси, властивості, аспекти). Відповідь надається за одним джерелом навчальної літератури. При відтворенні знань застосовує репродуктивний тип мислення, відсутнє системне викладення навчального матеріалу. Не вміє доказово обґрунтовувати свої судження, допускає неточності при використанні знань для вирішення практичних завдань.
4	Конструктивно-варіативний	Добрий	(слухач, студент) має <i>ґрунтовні знання</i> навчального матеріалу, але під час відповіді допускає незначні помилки. Володіє категоріально-понятійним апаратом та здатен використовувати знання для вирішення практичних завдань. Може охарактеризувати склад (зміст) явища (або внутрішню побудову явища) та його елементів. Може обґрунтувати призначення явища, яке конкретизується у його функціях (напрямах впливу на інші явища). Може навести подібність та відмінність з іншими спорідненими та протилежними явищами. Відповідь надається за декількома джерелами навчальної літератури, з посиланням на нормативно-правові акти та наведенням прикладів. При відтворенні знань застосовує продуктивний тип мислення.
5	Творчий	Відмінний	рівень компетентності. (слухач, студент) має <i>системні знання</i> глибоко і повно засвоїв увесь навчальний матеріал, в якому легко орієнтується, володіє категоріально-понятійним апаратом, вміє пов'язувати теорію з практикою, вирішувати практичні завдання, висловлювати і обґрунтовувати свої судження. Може навести особливості інтерпретації правових явищ в різних теоріях, загальне та відмінне в різних позиціях вчених, як в національному так і в міжнародному та європейському праві (в межах часу, предмету, простору). Здатен обґрунтувати перспективи розвитку правових явищ в Україні. Відповідь надається на основі знань державних програм, концепцій, проєктів нормативно-правових актів, а також наукових досліджень вітчизняних та закордонних вчених. Даний рівень компетентності передбачає грамотний, логічний виклад відповіді (як в усній, так і в письмовій формі), якісне зовнішнє оформлення. При відтворенні знань застосовує евристичний тип мислення.

Рейтинг компетентності з навчальної роботи (слухач, студент) визначається шляхом встановлення середньоарифметичного балу (слухач, студент) отриманого на семінарських та практичних заняттях з урахуванням роботи на лекційних заняттях та самостійної роботи протягом опанування навчальної дисципліни помноженого на коефіцієнт K_1 ($K_1=60:5=12$) з округленням результату до цілого числа.

Середньоарифметичний бал (слухач, студент) визначається шляхом додавання усіх балів отриманих на семінарських та практичних заняттях з урахуванням роботи на лекційних заняттях та самостійної роботи протягом опанування навчальної дисципліни поділених на кількість відповідей (слухач, студент) з округленням результату до десятих (наприклад 3,8 або

4,5)². При визначенні середньоарифметичного балу (слухач, студент) необхідною умовою його зарахування є те, що відповідні бали мають бути отриманні (слухач, студент) не менше як на 50% занять з навчальної роботи. У разі не виконання зазначеної умови або коли середньоарифметичний бал (слухач, студент) менший 2,5 (слухач, студент) вважається таким, що має академічну заборгованість і не допускається до підсумкового контролю.

Рейтинг з підсумкового контролю (слухача, студента)

Відповідно до навчального плану підсумковий контроль з навчальних дисциплін, що забезпечуються кафедрою передбачений у формі екзамену.

Екзамен із перевірки компетентності з навчальних дисциплін, що забезпечуються кафедрою складається письмово або усно за білетами підсумкового контролю які пропонуються (студенту). Максимальна кількість балів з підсумкового контролю (слухачів, студентів) становить 40 балів. Кількість білетів підсумкового контролю має перевищувати кількість (слухачів, студентів) у навчальній групі не менше ніж на 5 одиниць.

Білет підсумкового контролю мають складатися з теоретичних і практичних питань. Білет підсумкового контролю мають відповідати таким вимогам:

- кожне питання бажано розпочинати словами: обґрунтувати..., проаналізувати..., дати оцінку..., довести... тощо, щоб забезпечити перевірку вміння здобувачів вищої освіти використовувати набуті знання для вирішення практично спрямованих завдань;

- складність білетів має бути приблизно однаковою і дозволяти (слухач, студент)у за час, відведений для відповіді, глибоко та повно розкрити зміст усіх питань;

- при формулюванні завдань (питань) необхідно використовувати поняття, терміни, назви, позначення тощо відповідно до програми навчальної дисципліни.

Кількість питань в білеті підсумкового контролю з навчальних дисциплін визначається кафедрою з урахуванням специфіки дисципліни³.

Оцінювання компетентності (слухач, студент) під час підсумкового контролю здійснюється шляхом встановлення відповідного рівня знань за кожне питання. Виставляючи рівень компетентності, науково-педагогічний працівник має його обґрунтувати, керуючись логікою та існуючими критеріями (табл. 1).

Наприклад, з дисципліни навчальним планом передбачено 5 семінарських та практичних занять. Для того щоб не мати академічної заборгованості (слухач, студент) має відповідати більше ніж на 50% занять тобто на 3 парах. Отже, виконуючи зазначену вимогу він працював на першому занятті і отримав 3 бали, на другому занятті він не підготувався і отримав 2 бали (які в подальшому пересклав на 4), на третьому занятті (слухач, студент) був відсутній отримав 0 яку в подальшому пересклав на 3 бали, на останньому – 4 бали. Середньоарифметичний бал складає загальна сума балів поділена на кількість оцінок $(3+4+3+4) \div 4 = 3,5$. Відповідно рейтинг компетентності з навчальної роботи (слухача, студента) буде $3,5 \times 12 = 42$. Наприклад, два теоретичних питання, одне практичне, одне питання з переліку питань що виноситься на самостійну роботу.

Рейтинг компетентності з підсумкового контролю (слухач, студент) визначається шляхом встановлення середньоарифметичного балу (слухач, студент) отриманого за кожне питання білету підсумкового контролю помножене на коефіцієнт K_2 ($K_2=40:5=8$) з округленням результату до цілого числа.

Середньоарифметичний бал (слухач, студент) з підсумкового контролю визначається шляхом додавання усіх балів отриманих за кожне питання білету підсумкового контролю поділених на кількість питань білету з округленням результату до десятих (наприклад 3,8 або 4,5)⁴.

Рейтинг наукової роботи (слухач, студент)

За результатами семестрової наукової роботи (слухача, студента) його рейтинг компетентності з дисципліни може бути підвищений з урахуванням рівнів результативності такої роботи.

Рейтингові бали за наукову роботу (слухачів, студентів) нараховуються з урахуванням рівнів результативності цієї роботи. Відповідні значення рівнів та додаткові бали визначаються згідно з таблицею (табл. 2).

Таблиця 2

Характеристика оцінювання рівня творчих досягнень (слухача, студента)

Результати творчої роботи а (слухача, студента)	Рівень результативності та додаткові бали
Стаття у факультетському (інститутському) збірнику, призове місце на конкурсі наукових робіт факультету (інституту), приз за експонат на виставці робіт, доповідь на факультетській (інститутській) науковій конференції та ін.	I рівень, факультетський (інститутський) – 5 балів
Ті ж досягнення на заходах академічного рівня, прийняття до розгляду заявки на патент та ін.	II рівень, академічний – 10 балів
Ті ж досягнення на заходах міжвузівського рівня чи МОН, МВС декілька досягнень II рівня, участь у республіканських виставках, національних олімпіадах, отримання державного патенту, заявка на закордонне патентування.	III рівень, міністерський, міжвузівський – 15 балів
Статті в міжнародних збірниках та журналах, доповіді на міжнародних конференціях і семінарах, участь у міжнародних олімпіадах, конкурсах та виставках, отримання закордонного патенту.	IV рівень, міжнародний – 20 балів

Фіксація результатів компетентності (слухач, студент)

Наприклад, (слухач, студент) відповідаючи на білет підсумкового контролю за перше питання отримав 3 бали, за друге 4 бали, за третє 5 балів, за четверте 3 бали. Відповідно його загальний рейтинг з підсумкового контролю за результатами складання екзамену буде $((3+4+5+3) \div 4) \times 8 = 30$. Або інший приклад, (слухач, студент) відповідаючи на білет підсумкового контролю за перше питання отримав 3 бали, за друге 4 бали, за третє 5 балів. Відповідно його загальний рейтинг з підсумкового контролю за результатами складання екзамену буде $((3+4+5) \div 3) \times 8 = 32$. Або ще приклад, (слухач, студент) відповідаючи на білет підсумкового контролю за перше питання отримав 4 бали, за друге 5 балів. Відповідно його загальний рейтинг з підсумкового контролю за результатами складання екзамену буде $((4+5) \div 2) \times 8 = 36$.

Для занесення результатів компетентності (слухач, студент) у відомість обліку успішності, залікову книжку (слухач, студент) використовується таблиця співвідношення між рейтингом (слухач, студент) та ECTS оцінками (табл. 3).

Розподіл балів, що присвоюються здобувачеві

Аудиторна робота (поточне накопичення балів)								Підсумковий контроль	Підсумкова кількість балів
max 60 %								max 40 %	max 100 %
Тема 1	Тема 2	Тема 3	Тема 4	Тема 5	Тема 6	Тема 7	Самостійна робота	залік	
5	5	5	5	5	5	5	5	40	100

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90-100	відмінно	A	відмінне виконання
85-89	добре	B	вище середнього рівня
75-84		C	загалом хороша робота
66-74		D	непогано
60-65	задовільно	E	виконання відповідає мінімальним критеріям
35-59	незадовільно	Fx	необхідне перескладання
1-34		F	необхідне повторне вивчення курсу

9. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає дисципліна та з урахуванням дистанційного навчання

– пакет програмних продуктів Microsoft Office, а саме: Microsoft Word, Microsoft Excel, Microsoft PowerPoint та ін.;

– мультимедійний проєктор, комп'ютер /ноутбук/планшет, інтерактивні дошки.

Для забезпечення можливості організації дистанційного навчання може використовуватися платформа Zoom, середовище Classroom, Moodle «Мудл».

10. Перелік питань/завдань для підсумкового контролю з навчальної дисципліни

1. Взаємовплив внутрішньополітичних і зовнішньополітичних криз.
2. Взаємозв'язок національної та міжнародної безпеки. Міжнародний порядок і міжнародна безпека.
3. Види внутрішніх політичних криз: урядова, парламентська, конституційна.
4. Внутрішні та зовнішні виміри національної безпеки.
5. Вплив глобалізації на сучасні підходи забезпечення національної безпеки.
6. Глобалізація ризиків та їхній вплив на стратегії забезпечення національної безпеки.
7. Громадянська війна як вияв загальнонаціональної кризи.
8. Держава – основний суб'єкт національної безпеки.
9. Динаміка політичних конфліктів.
10. Дискурсивні аспекти забезпечення національної безпеки. Теорія сек'юритизації.
11. Перспективи розвитку державної політики безпеки в умовах глобалізації
12. Сектор безпеки і оборони.
13. Загрози неконсолідованих суспільств і механізми їхнього подолання.
14. Загрози, ризики та виклики – основні категорії концепту «безпека».
15. Засоби забезпечення зовнішньополітичної/міжнародної безпеки. Сила як чинник міжнародної та національної безпеки.
16. Зовнішні загрози національній безпеці.
17. Механізми запобігання конфліктам у правовій державі.
18. Компроміс та консенсус.
19. Концепція безпеки особи.
20. Концепція онтологічної безпеки.
21. Регіональні моделі міжнародної безпеки.
22. Стратегії ЄС щодо запобігання конфліктам.
23. Криза Вестфальської моделі держави та національна безпека.
24. Механізми та засоби попередження політичних конфліктів як елемент стратегії національної безпеки.
25. Миротворчі сили ООН та їхня ефективність у врегулюванні міждержавних конфліктів.
26. Миротворчість та управління конфліктами.
27. Міжнародне середовище як контекст реалізації національної безпеки сучасних держав.
28. Позитивні та негативні функції міжнародних конфліктів.

29. Місце національних інтересів та цінностей у стратегії національної безпеки. Суспільна консолідація як чинник ефективної реалізації стратегій національної безпеки.

30. Місце та роль цінностей та ресурсів у забезпеченні безпеки.

31. Моделі врегулювання політичних конфліктів.

32. Національна безпека та її структура.

33. Нормативні та силові засоби попередження політичних конфліктів.

34. Ознаки політичної кризи.

35. ООН і врегулювання міждержавних та внутрішньополітичних конфліктів на сучасному етапі.

36. Основні підходи до ведення переговорів.

37. Основні підходи до попередження міжнародних (міждержавних) конфліктів.

38. Місце екологічної безпеки в системі національної та глобальної безпеки.

39. Переговори та посередництво як універсальні механізми врегулювання конфліктів.

40. Передумови та причини політичних криз.

41. Поведінкові стратегії учасників конфліктів та їхній вплив на моделі врегулювання конфліктів.

42. Поняття та сутність безпеки.

43. Поняття та сутність конфлікту.

44. Інформаційна війна та її вплив на міжнародну безпеку.

45. Поняття управління конфліктом.

46. Постконфліктне миробудівництво.

47. Превентивна дипломатія та її роль у попередженні міжнародних конфліктів.

48. Процес та етапи переговорів в умовах конфлікту.

49. Відмінність гібридної війни від класичних війн і тероризму.

50. Роль міжнародних організацій у врегулюванні міждержавних конфліктів та внутрішньополітичних криз.

51. Співвідношення державної та національної безпеки.

52. Співвідношення конфлікту, кризи та безпеки в суспільстві.

53. Співвідношення соціального та політичного конфлікту.

54. Стратегії врегулювання міжлітніх конфліктів. Пакти еліт.

55. Стратегії врегулювання політичних конфліктів.

56. Стратегії попередження політичних конфліктів.

57. Стратегія національної безпеки та її складові.

58. Структура безпеки.

59. Структура політичного конфлікту.

60. Суб'єкти та об'єкти національної безпеки.

61. Сучасна стратегія національної безпеки України.

62. Теорії політичних конфліктів.

63. Класифікація кіберзагроз.

64. Типи миротворчих операцій.

65. Типи та рівні безпеки.
66. Типологія політичних конфліктів.
67. Основні напрями інформаційної безпеки.
68. Функції переговорів у політичних та зовнішньополітичних/міжнародних конфліктах.
69. Функції політичних конфліктів.
70. Чинники та критерії ефективності посередництва в міжнародних конфліктах.

11. Рекомендовані джерела інформації

Нормативні акти:

1. Декларація про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин та співробітництва між державами відповідно до Статуту Організації Об'єднаних Націй: декларація від 24.10.1970. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_569#Text
2. Загальна декларація прав людини: ООН. Міжнародний документ від 10.12.1948 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text
3. Статут Організації Об'єднаних Націй і Статут Міжнародного Суду ООН; Статут, Міжнародний документ від 26.06.1945. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_010#Text Статут Ради Європи.
4. Організація Північноатлантичного договору: офіційний сайт НАТО. URL: <https://www.nato.int/cps/en/natohq/organisation.htm>.
5. Визначення агресії: Резолюція 3314 (XXIX) Генеральної Асамблеї ООН від 14.12.1974. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_001-74#Text
6. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. ст. 141.
7. Про національну безпеку України: Закон України від 21 червня 2018 року № 2469-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text>
8. Про Стратегію воєнної безпеки України : Указ Президента України від 25.03.2021 № 121. URL : <https://www.president.gov.ua/documents/1212021-37661>
9. Стратегія національної безпеки України : Указ Президента України від 14.09.2020 № 392/2020. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/392/2020#Text>
10. Стратегія інформаційної безпеки України: Указ Президента України від 28 грудня 2021 року № 685/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/685/2021#Text>
11. Про засади внутрішньої і зовнішньої політики: Закон України від 01.07.2010 року № 2411-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2411-17#Text>
12. Про основні засади забезпечення кібербезпеки України: Закон України від 5 жовтня 2017 року № 2163-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2163-19#Text>

13. Про схвалення Енергетичної стратегії України на період до 2050 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 21.04.2023 року № 373-р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/373-2023-%D1%80#Text>

14. Про боротьбу з тероризмом : Закон України від 20.03.2003 № 638-IV. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/638-15#Text>

15. Хартія про особливе партнерство між Україною та Організацією Північноатлантичного договору від 09.07. 1997 р. Декларація про доповнення Хартії про особливе партнерство від 21.08.2009 року. URL:https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_002#Text

Основна:

16. Ананьїн В. О., Горлинський В. В., Пучков О. О. Міжнародна безпека та євроатлантична інтеграція України : навч. посіб. Київ : ІСЗІ КПП ім. Ігоря Сікорського, 2020. 231 с.

17. Борщевський В., Василиця О., Матвеев Є. Публічне управління в умовах воєнного стану: інституційні трансформації, стратегічне планування та механізми розвитку. Держава та регіони. 2022. № 2(76). URL: <https://doi.org/10.32840/1813-3401.2022.2.5>

18. Бехруз Х. Н. Право міжнародних організацій: навч.-метод. посіб. / Х. Н. Бехруз, О. Ю. Цибульська ; за ред. Х. Н. Бехруза ; Нац. ун-т «Одеська юридична академія». Одеса : Фенікс, 2022. 40 с.

19. Вареник Олександр. Міжнародна соціальна безпека в умовах військової агресії: навч. посіб. Київ: Юрінком Інтер, 2024. 272 с.

20. Воєнно-політичні конфлікти та міжнародна безпека: курс лекцій / Г.П.Ситник. К: ТОВ "САК Лтд.", 2023. 92 с.

21. Глобальні проблеми міжнародних відносин та світової політики: безпековий вимір : підручник / І.В. Алексеєнко, А.І. Курас, А.Х. Маргулов.; ред. І.В. Алексеєнко. Дніпро : ДДУВС, 2021. 164 с.

22. Дзьобань О.П. Національна безпека: світоглядні та теоретико-методологічні засади [моногр.]. Х. : Право, 2021. 776 с.

23. Державна політика забезпечення національної безпеки України: основні напрямки та особливості здійснення : монографія / Криштанович М.Ф., Пушак Я.Я. Флейчук М.І., Франчук В.І. Львів : Сполом, 2020. 418 с.

24. Зовнішня політика та національна безпека : навч. посіб. / Г. П. Ситник, Д.В. Неліпа, М. Г. Орел ; за ред. Г. П. Ситника. К.: ВПЦ "Київський університет", 2022. 208 с.

25. Колодій А., Клодій О., Халюк С. Перспективи створення та реалізації концепції національної безпеки України. Economic security in the Global environment (ESGE-2022) : International Conference, June 29–30, 2022 / М-во освіти і науки України, Київ. нац. екон. ун-т ім. В. Гетьмана ; ed. board : Lukyanenko D. et al. Electronic text data. Київ : КНЕУ, 2022. Р. 32–43. URL : <https://ir.kneu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/dedb682d-e4b6-4060-8233-02c6b5298959/content>

26. Коломієць О.В. Концепт міжнародної безпеки в контексті

глобалізації : монографія. Київ : Видавництво КиМУ, 2013. 426 с.

27. Лісовська Ю., Лісовський П. Національна безпека України. К. : Університет «Україна», 2020. 292 с.

28. Національна безпека в контексті європейської інтеграції України: підручник / Г. П. Ситник, М. Г. Орел; за ред. Г. П. Ситника. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2021. 372с.

29. Національна стійкість України та національна безпека. Аналітична записка / за ред. О.М. Майбороди. Київ: Інститут політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України, 2022. URL : <https://ipiend.gov.ua/wpcontent/uploads/2022/04/Analit.zapyska-2022.pdf>

30. Організаційно-правові засади забезпечення воєнної безпеки України: курс лекцій / Г.П.Ситник. К: ТОВ "САК Лтд.", 2023 112 с.

31. Правове регулювання національної безпеки : навчальний посібник / О. Г. Боднарчук, О. І. Боднарчук, М. В. Глух, А. В. Гарбінська-Руденко ; Державний податковий університет. Ірпінь, 2024. 202 с.

32. Юхименко П. Глобалізація та політика національної безпеки. К. : Центр навчальної літератури, 2021. 408 с.

Додаткова література

1. Альван А. Наукові підходи до системи понять «національна безпека»: міжнародно-правовий аспект. *Аспекти публічного управління*. 2020. № 7 (12). С. 70–77.

2. Антонов В. О. Конституційно-правові засади національної безпеки України : монографія / наук. ред. Ю. С. Шемшученко. Київ : ТАЛКОМ, 2017. 576 с.

3. Барановський О. І. Філософія безпеки : монографія : у 2 т. Т. 2. К. : УБС НБУ, 2014. Безпека фінансових інститутів. 716 с.

4. Бисага Ю. М. Міжнародна безпека, національна безпека, конституційна безпека: теоретико-правові підходи / Ю. М. Бисага, Л. М. Дешко, Г. Ю. Нечипорук // *Порівняльно-аналітичне право*. Ужгород : Ужгородський національний університет, 2020. Вип. 4. С. 43–49.

5. Бліхар В., Бліхар М., Копитко М. та інші. Національна безпека держави: філософсько-правовий і соціально-економічний аналіз. Хмельницький : Видавництво ХУУП ім. Л. Юзькова, 2021. 404 с.

6. Бодрук О.С. Структура воєнної безпеки: національний та міжнаціональний аспекти: монографія. К.: НІПМБ, 2001. 300с.

7. Бондарчук, Н., Чупира, О. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МІЖНАРОДНОЇ БЕЗПЕКИ В РАМКАХ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА ДЕРЖАВИ НА САМООБОРОНУ. *Молодий вчений*, 2021. №4 (92), 93-97.

8. Вовк С.О. Конструкт громадянської війни: діалог методологічних візій. Регіональні студії, 2019. № 1. URL : <http://regionalstudies.uzhnu.uz.ua/archive/16/7.pdf>

9. Воєнні структури Євросоюзу URL: <https://armyinform.com.ua/2021/09/08/chymatyme-yevropejskyj-soyuz-vlasni-zbrojni-syly/>
10. Войціховський, Андрій Васильович. Інформаційна безпека як складова системи національної безпеки (міжнародний і зарубіжний досвід). *Вісник Харківського національного університету імені ВН Каразіна*. Серія «Право» Вип. 29. 2020. С. 281-288
11. Гайворонюк Н.В. Українська ідентичність як онтологічна основа національної безпеки (соціально-психологічний аспект). *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. серія психологічна. 2012. Вип. 2(1). С. 38-48. URL : [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvldu_2012_2\(1\)__7](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvldu_2012_2(1)__7)
12. Гбур З. В. Теоретико-методологічні засади поняття «міжнародного тероризму». *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2021. № 2. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1962>
13. Горовіц Д.А. Міжетнічні конфлікти / Пер. з англ. О.А Ківшик. Харків: Каравела, 2004. Ч. 2. URL : <http://resource.history.org.ua/item/11235>
14. Григор О.О. Філософія політичного консенсусу : монографія; М-во освіти і науки України, Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова. 2-ге вид., допов. і перероб. Харків : Новий курс, 2019
15. Глобальна та національна безпека: підручник / авт. кол. : В.І. Абрамов, Г.П. Ситник, В.Ф. Смолянчук та ін. / за заг. ред. Г.П. Ситника. Київ : НАДУ, 2016. URL: <https://www.minregion.gov.ua/wpcontent/uploads/2017/11/Navchalniy-posibnik-GPNB.pdf>
16. Грибіненко О. М. Міжнародна економічна безпека в контексті сталого розвитку: Монографія. Д: Середняк Т.К., 2020. 434 с
17. Грубов В. Європейська колективна безпека в умовах глобалізації: ліберальна парадигма: монографія. К.: 2007. 554 с.
18. Дем'янчук Ю. На шляху до НАТО: сучасні виклики та перспективи реалізації політики безпеки. *Вісник Львівського університету*. Серія міжнародні відносини, 2019. Випуск 46.
19. Жеребець О. М. Типологія сучасного тероризму. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. № 3. С. 274–276. URL : http://lsej.org.ua/3_2021/72.pdf
20. Житник О.М., Гриценко А.А. Вплив трансформації архітектури міжнародної безпеки на формування державної політики національної безпеки в умовах формування нового світового порядку: концепція управління майбутнім. *Право та державне управління*. 2019. №о 2(35). Т. 1. С. 181–190.
21. Задорожна М. Вирішення конфліктів як основа демократизації суспільної свідомості та підвищення ефективності державного управління. «Демократичне врядування». *Науковий вісник*. 2014. Вип. 14. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeVr_2014_14_12

22. Загурська-Антонюк В. Ф. Міжнародна безпека у контексті глобалізації сучасного світу. *Інвестиції: практика та досвід*. 2020. № 13-14. С. 103–109.

23. Зеленько Г. Кризи політичного розвитку в Україні: причини та зміст. *Політичні дослідження*. 2021. № 2. С. 33–61. URL : <https://ipiend.gov.ua/wpcontent/uploads/2021/11/Zelenko.pdf>

24. Зінченко В.В. Глобалізація і глобалістика: навчальний посібник. Львів : Новий світ-2000, 2020, 428 с.

25. Економічна безпека держави: навчально-методичний посібник / Живко З.Б., Черевко О.В., Копитко М.І., Зачосова Н.В., Живко М.О., Серeda В.В., Занора В.О., Бісєвець А.В.; за ред. Живко З.Б. Черкаси : видавець Чабаненко Ю.А., 2019. 240 с.

26. Капітоненко М.Г. Міжнародні конфлікти: навч. посібник. К.: Либідь, 2009.

27. Кінаш Н. Б. Міжнародна безпека як умова плюралістичної демократії. Європейський вибір України, розвиток науки та національна безпека в реаліях масштабної військової агресії та глобальних викликів ХХІ століття» (до 25-річчя Національного університету «Одеська юридична академія» та 175-річчя Одеської школи права): у 2 т.: матеріали Міжнар.наук.-практ. конф. (м. Одеса, 17 червня 2022 р.). Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2022. Т. 1. 425-427 с.

28. Ключко А. М., Неклонський І. М., Коханенко В. Б. Національна безпека: поняття, сутність, характеристика. *Вісник Національного університету цивільного захисту України*. 2020. № 2. (13). С. 57–66.

29. КЛЮЧКО, О., СЕМЕНЕЦЬ-ОРЛОВА, І. НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА: УКРАЇНСЬКИЙ ВИМІР. Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. *Політичні науки та публічне управління*, 2022. № 2(62), 66-75.

30. КЛЮЧКО, А., СЕМЕНЕЦЬ-ОРЛОВА, І. СИСТЕМА СПІВРОБІТНИЦТВА З НАТО В ЗМІЦНЕННІ БЕЗПЕКИ ДЕЖАВНОГО КОРДОНУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом*. Політичні науки та публічне управління, 2023. № 1(67), 31-36.

31. КЛЮЧКО, А. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом*. Політичні науки та публічне управління, 2023. № 3(63), 38-42.

32. Коломієць О. Концепція національної безпеки Великобританії «в епоху невизначеності». *Вісник Рівненського державного гуманітарного університету*. Рівне . РДГУ. 2012, Вип. 8. С. 142-147.

33. Коломієць О. Концепція національної безпеки Франції як модель «регіонального лідерства» *Грані: наук.-теор. і гром.-політ. альманах*. Дніпропетровськ : ДНУ, 2012. № 3 (83). С. 119-123.

34. Конспект лекцій з дисципліни «Міжнародна та європейська безпека» : для здобувачів вищ. освіти III курсу спец. 291 «Міжнарод.

відносини, сусп. комунікації та регіон. студії» денної форми навч. / І. М. Чістякова, Б. Г. Шевченко ; Держ. ун-т «Одес. політехніка». Одеса, 2021. 81 с. URL:

35. Корж І. Ф. Безпека: методологічні підходи до поняття. *Jurnalul juridic national: teorie și practică*. 2019. № 4 (38). Р. 68–72.

36. Кормич Л. І., Польовий М. А. Світовий політичний процес: глобальний та національний вимір : навч. посібник для студ. вищ. навч. закл., що навчаються за спец. 9 «Політологія», «Міжнародне право», «Міжнародні відносини», «Соціологія» НУ «ОЮА». Одеса : Фенікс, 2017. 240 с.

37. Кочубей Л., Гаврилук К. Класифікація політичних криз та їх основні ознаки. *Вісник Донецького національного університету імені Василя Стуса*. Сер.: Політичні науки. 2018. № 3. URL : <https://jvestnikpolitology.donnu.edu.ua/article/view/6353>

38. Ключев К.Г. Шляхи стабілізації політичної системи в аспекті урегулювання політичного конфлікту. *Науковий вісник міжнародного гуманітарного університету*. Серія: Історія. Філософія. Політологія. Збірник наукових праць. 2016. Вип. 11. С. 152-156.

39. Ларін С. В. Сутність та зміст поняття «національні цінності» в контексті сучасних дослідницьких підходів. *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України*. Серія: Державне управління. 2016. № 2. С. 44–49. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnaddy_2016_2_8

40. Ледерак Дж. П. Розбудова миру: стале примирення в розділених суспільствах. Пер. з англ. Д. Каратєєва та Л. Лозової. К.: Дух і літера, 2019. 256 с.

41. Лепський М., Щербань О., Бублєєв В. Класифікація переговорів в умовах війни. *Грані*. 2022. № 25(4). С. 43-49.

42. Ліпкан В. А. Національна і міжнародна безпека в визначеннях та поняттях. Київ : Текст, 2006. 256 с.

43. Маргасова В.Г., Косач І.А., Руденко О.М. Національна безпека в системі інтересів суспільства та держави. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського*. Серія: Публічне управління та адміністрування. Том 34 (73) № 1 2023. С. 180-184.

44. Марченко О. М., Пушак Я. Я., Ревак І. О. Фінансова безпека держави : навч. посібник. Львів, 2020. 356 с.

45.

46. Мацієвський Ю. Теоретичні аспекти аналізу суспільних конфліктів: множинність концептуальних підходів. *Людина і політика*. 2004 (3). с. 115-130.

47. Міжнародне безпекове середовище: виклики і загрози національній безпеці України. К.: НІСД, 2013. 64 с. URL : https://niss.gov.ua/sites/default/files/2013-06/0626ks_dop.pdf

48. Мельниченко Б. Б. Організаційно-правові засади функціонування системи забезпечення національної безпеки. *Юридичний науковий*

електронний журнал. 2022. № 12. С. 301–304. URL : http://lsej.org.ua/12_2022/70.pdf

49. Мельниченко Б., Фігель Н. Основні підходи до розуміння поняття «національна безпека». *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. 2021. № 2 (30). С. 68–72.

50. Мотайло О. В. Система національної безпеки держави. *Публічне управління і адміністрування в Україні*. 2020. Вип. 16. С. 171–174.

51. Мужанова Т.М. Інформаційна безпека держави: навчальний посібник. К., 2019. 131 с.

52. Нікітін, А. А. (2024). МІЖНАРОДНА БЕЗПЕКА ЯК ЧИННИК НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ. *Морська безпека та оборона*, 2024. № 1, 50-56.

53. Особливості політичних конфліктів у сучасній Україні та світі: монографія; Г.П. Щедрова, І.А. Єремєєва, Д.В. Прошин, Р.М. Ключник, Н.М. Волвенко; за ред. Г.П. Щедрової. Дніпро: Університет імені Альфреда Нобеля, 2018.

54. Павленко В. П. Щодо визначення поняття «безпека держави»: проблеми теорії та практики у сучасних умовах війни. *Нове українське право*. 2022. Вип. 3. С. 103–110.

55. Павленко В. С. Сутність кібербезпеки у теорії інформаційного права. *Право та державне управління*. 2021. № 2. С. 28–33.

56. Парахонський Б.О., Яворська Г.М. Онтологія війни і миру: безпека, стратегія, смисл : монографія / Борис Олександрович Парахонський, Галина Михайлівна Яворська. Київ : НІСД, 2019. 560 с.

57. Парфіненко А.Ю. Балканський вимір європейської безпеки в світлі геостратегій ключових міжнародних гравців сходу та заходу. *Філософія та політологія в контексті сучасної культури*, 2020, Т. 12, Вип. 1 (25). С. 222–232.

58. Пархоменко-Куцевіл О. Теоретичні засади формування та розвитку воєнної безпеки України. *Літопис Волині*. 2023. № 28. С. 367–371.

59. Патлашинська І.В. До питання ролі політичної медіації у вирішенні воєнних конфліктів: досвід для України. *Вісник Львівського університету*. Серія філос.- політолог. студії. 2022. Випуск 42. С. 298–303.

60. Перепелиця Г., Бритов Д. Роль НАТО в урегулюванні міжнародних конфліктів у сучасних умовах. *Вісник Київського національного університету ім. Т. Шевченка: Сер.: Міжнародні відносини*. 2022. Вип. 1. № 55. С. 16–19. URL : <http://journals.iir.kiev.ua/index.php/knu/article/view/4260>

61. Петрінко В.С. Конфліктологія: курс лекцій, енциклопедія, програма, таблиці. Навчальний посібник. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2020. 360 с.

62. Плохій С. Ядерне безумство. Історія Карибської кризи ; пер. з англ. Романа Ключка. Харків : Книжковий клуб «Клуб сімейного дозвілля», 2022. 368 с.

63. Подорожна Т. С. Забезпечення інформаційної безпеки України в умовах сучасних викликів та загроз з боку РФ. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2023. № 6. С. 491–497.
64. Політико-правове забезпечення публічного управління у сфері національної безпеки: курс лекцій / Г.П.Ситник. К: ТОВ "САК Лтд.", 2023. 142с.
65. Примуш Р. Б. Система колективної безпеки як основа національної та міжнародної безпеки. *Інвестиції: практика та досвід*. 2022. № 5-6. С. 71-75.
66. Публічне управління у сфері національної безпеки : підручник / Г.П. Ситник, М. Г. Орел ; за ред. Г.П. Ситника. К.: ВПЦ "Київський університет", 2022. 464 с.
67. Регіональна структурна політика: сучасні тенденції та нові виклики : монографія / ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долишнього НАН України»; наук. ред. С. Л. Шульц; С. Л. Шульц, С. Й. Вовканич, С. М. Писаренко, М. В. Максимчук, О. М. Луцків, та ін. Львів, 2016. 328 с.
68. Резнікова О.О. Національна стійкість в умовах мінливого безпекового середовища : монографія. Київ : НІСД, 2022.
69. Світова гібридна війна: український фронт : монографія / за заг. ред. В.П. Горбуліна. К.: НІСД, 2017. 496 с.
70. Сидоренко О. І. Сутність та ознаки тероризму. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. № 3. С. 294–297. URL : http://lsej.org.ua/3_2021/77.pdf
71. Стецура І., Морганюк Д., Панасюк М. Окремі аспекти військово-технічного співробітництва України з країнами-членами Північноатлантичного Альянсу на сучасному етапі. *Молодий вчений*. 2020. №6 (82). С. 73–78.
72. Стецюк С.П. Адміністративно-правові засади реформування Міністерства оборони України в умовах євроатлантичної інтеграції: дис. ...докт. філософії за спец. 081 – Право. Київ, 2021. 283 с.
73. Сучасні проблеми розвитку теорії національної безпеки: курс лекцій / Г.П.Ситник. К: ТОВ "САК Лтд.", 2023. 136 с.
74. Ткаля О. В. Національні інтереси та цінності як основа існування і розвитку національної держави. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 4. С. 58–61. URL : http://lsej.org.ua/4_2022/12.pdf
75. Турченко О. Г., Груценко Ю. І. Національна безпека і державна безпека: поліваріантність визначення та співвідношення. *Правничий часопис Донецького національного університету імені Василя Стуса*. 2023. № 2. С. 66–74.
76. Управління конфліктами для потреб публічної служби: посібник і методичні рекомендації / Калениченко Т., Кисельова Т., Копіна А., Корабльова О., Проценко Д., за заг. ред. Д. Проценко. Київ: Ваїте, 2021. 224с.
77. Хельберг У.І. Сек'юритизація як політичний феномен. Магістеріум. *Політичні студії*. 2012. Вип. 46. С. 64-67. URL :

http://nbuv.gov.ua/UJRN/Magisterium_p_2012_46_16.

78. Хилько М. І. Екологічна безпека України: навчальний посібник. К., 2017. 226 с.
79. Цебенко О.О., Капраль С.С. Роль міжнародних безпекових організацій у врегулюванні сирійського конфлікту. *Регіональні студії*. 2018. № 14. С. 106-110.
80. Цевельов О.Є. Колективна система безпеки: сучасні підходи та проблеми. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського*. Серія: Державне управління. 2020. Том 31 (70). № 6. С. 98-104.
81. Чижов Д. А. Національна безпека як елемент системи забезпечення прав і свобод людини та громадянина. *Держава та регіони*. 2021. № 4 (74). С. 96–101.
82. Чітак В.В., Усманов Ю.І. Міжнародний і національно-правовий аналіз стану інформаційної безпеки України в умовах збройного конфлікту. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету*, Серія ПРАВО. Вип. 76: частина 2. 2023. с. 271-277.
83. Шамраєва В.М. Основні теоретичні підходи до дослідження еволюції концепту міжнародна безпека. *Вісник ХНУ імені В. Н. Каразіна*. Серія «Міжнародні відносини. Економіка. Країнознавство. Туризм». Харків. 2018. Вип. 8. С. 88-94.
84. Шамраєва В.М. Політика безпеки та оборони ЄС: еволюція формування. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна*. Серія «Право». Випуск 29, 2020 Серія «Право». С. 369–377.
85. Ярмош О.В., Хом'якова М.Є. Міжнародний тероризм та особливості боротьби з ним на регіональному рівні на прикладі ЄС та ШОС. *Вісник ХНУ ім. В.Н. Каразіна*, серія: «Міжнародні відносини. Економіка. Країнознавство. Туризм». Вип.12. 2020. С. 69–76.

Інформаційні ресурси

1. Верховна Рада України. URL: <https://www.rada.gov.ua/>
2. Президент України. URL: <http://www.president.gov.ua/>
3. Кабінет Міністрів України. URL: <http://www.kmu.gov.ua/control/>
4. Міністерство юстиції України. URL: <https://minjust.gov.ua/>
5. Міністерство внутрішніх справ. URL: <https://mvs.gov.ua/>
6. Бібліотека Інституту Поглиблених Правничих Студій. Велика Британія. URL: <http://ials.sas.ac.uk/library/eservice/elibrary.htm>
7. Європейський Союз. URL: <https://europa.eu>.
8. Європейський суд з прав людини. URL: <https://www.echr.coe.int>.
9. Наукова бібліотека ім. М. Максимовича Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. URL: <http://www.library.univ.kiev.ua>
10. Наукова бібліотека Національного університету «Києво-Могилянська академія». URL: <http://www.library.ukma.edu.ua>
11. Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського. URL:

<http://www.nbuu.gov.ua>

12. Національна бібліотека України імені Ярослава Мудрого. URL: <http://www.nplu.org>

13. Національна Парламентська бібліотека України. URL: <http://www.nplu.kiev.ua/>

14. Німецькі бібліотеки. URL: <http://www.ddb.de/>

15. Представництво Європейського Союзу в Україні. URL: https://eeas.europa.eu/delegations/ukraine_uk.

16. Рада Європи. URL: <https://www.coe.int>.

17. Українська правнича фундація. URL: <http://www.ulf.com.ua/>

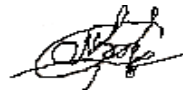
18. Українська асоціація міжнародного права. URL: <https://www.uail.com.ua>.

19. Центр європейського і порівняльного права. URL: <http://www.ecle.gov.ua/>

20. Центр розвитку українського законодавства. URL: <http://www.ulde.kiev.ua/news.php>

Розробники:

Завідувач кафедри теорії,
історії та філософії права

Максим ПЕНДІЮРА

Доцент кафедри теорії,
історії та філософії права

Оксана ЛАПКА

Професор кафедри теорії,
історії та філософії права

Денис ТИХОМИРОВ